

skaber eller hvis regnskaber ikke overholder kravene til et grønt regnskab. Det vurderes imidlertid, at den dialog mellem virksomheder og tilsynsmyndigheder, der vil opstå i forbindelse med udarbejdelsen af myndighedsudtalelsen, i de fleste tilfælde vil betyde, at der ikke vil blive indsendt misvisende regnskaber til offentliggørelse hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Offentligheden vil via tilsynsmyndighedens udtalelse få kendskab til de tilfælde, hvor virksomheder aligevel har fået offentliggjort misvisende eller mangelfulde regnskaber. Det bemærkes i øvrigt, at virksomhedens oplysninger ofte vil være et led i markedsføringen og som sådan vil være omfattet af markedsføringslovens regler.

Med henblik på at give Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg mulighed for at kunne vurdere effekten af de ovenfor nævnte ændringer vil miljø- og energiministeren i folketingssamlingen 2003/2004 give udvalget en underretning herom.

Som nævnt ovenfor under pkt. 9 i de almindelige bemærkninger er Danmark forpligtet til at indberette de vigtigste emissioner fra IPPC-virksomhederne. Indberetningerne skal ske på basis af kalenderåret. Det er hensigten i videst mulig omfang at anvende de grønne regnskaber til at indsamle disse data. Der opstår imidlertid et problem for de virksomheder, som er omfattet af rapporteringskravet, og som ikke anvender kalenderåret som regnskabsår, men har forskudt regnskabsår. For at løse dette problem foreslås det, at ministeren i § 35 a, stk. 2, bemyndiges til at udfærdige regler om særskilt indberetning af disse emissionsdata. Bemyndigelsen tænkes anvendt til at fastsætte regler om, at IPPC-virksomheder, der er omfattet af rapporteringskravet, bortset fra husdyrbrug, og som har forskudt regnskabsår, skal indsende særskilte indberetninger om emissionen af visse stoffer til luft og vand for kalenderåret. For at undgå denne supplerende indberetning kan virksomhederne vælge at ændre deres regnskabsår til kalenderåret. Det vurderes, at en stor del af disse virksomheder allerede i dag aflægger grønt regnskab for kalenderåret. Der vil i forbindelse med udmøntningen af bemyndigelsen blive taget stilling til, hvorledes indberetningerne skal foregå, og hvem der skal modtage disse.

Ad stk. 3.

Med forslaget fastslås det, at tilsynsmyndigheden, uanset bestemmelserne i lovens kapitel 9 om tilsyn, ikke – ud over udtalelsen – er forpligtet til at påse overholdelsen af § 35 a og regler udstedt i medfør heraf. Det er ikke hermed meningen at afskære tilsynsmyndigheden fra at bruge de sædvanlige håndhævel-

sesmidler ved overtrædelse af disse regler, f.eks. hvis virksomheden ikke indsender regnskabet rettidigt til tilsynsmyndigheden, eller det ikke indeholder de nødvendige oplysninger. Hensigten er udelukkende at fastslå, at tilsynsmyndigheden ikke, som det ellers er tilfældet efter loven, har en pligt til at føre aktivt tilsyn med reglerne og gribe ind ved overtrædelser. I øvrigt henvises til bemærkningerne ovenfor ad stk. 2.

Ad stk. 4

Med forslaget præciseres det, at virksomheder, som ikke er forpligtet til at indsende grønt regnskab, frivilligt kan indsende og få offentliggjort et grønt regnskab. Allerede efter den gældende bekendtgørelses § 8 er det muligt for virksomheder frivilligt at indsende et grønt regnskab og få det offentliggjort af Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, men for en god ordens skyld indsættes der en udtrykelig hjemmel hertil.

For at hindre at der udvikles regnskaber med forskellige grader af troværdighed, tænkes hjemmelen udnyttet til at fastsætte bestemmelser om, at frivillige grønne regnskaber skal være underlagt det samme regelsæt, som gælder for pligtige grønne regnskaber, herunder kravet om en udtalelse fra tilsynsmyndigheden.

Praksis har vist, at tilsynsmyndigheden har et forhåndskendskab til størstedelen af de virksomheder, der i dag aflægger frivilligt grønt regnskab. Kravet om, at offentliggørelsen af alle grønne regnskaber skal ledsages af en udtalelse fra tilsynsmyndigheden, skønnes derfor ikke at give anledning til væsentlige problemer for de frivillige grønne regnskaber. I de få tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden ikke på forhånd har kendskab til den pågældende virksomhed eller branche, fordi den ikke reguleres i medfør af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 om forurenende virksomhed, vil en udtalelse om, at tilsynsmyndigheden ikke har kendskab til virksomheden, være tilstrækkelig.

Ad stk. 5.

Bestemmelsen svarer til den gældende § 35 a, stk. 5. Den gældende bestemmelse i § 35 a, stk. 4, foreslås samtidig ophævet. Bestemmelsen blev indsat for at etablere en hjemmel til at give virksomheder eller sammenslutninger af virksomheder, der forpligtede sig til at indføre miljøstyringssystemer, mulighed for at opnå udsættelse med fristen for indsendelse af det første grønne regnskab i en aftalt periode, dog ikke ud over tre år fra den 1. januar 1996 at regne. Der henvises til Folketingstidende 1994-95, Tillæg B, sp. 574-577. I alt 180 virksomheder har som følge af denne hjemmel opnået udsættelse med det første grønne regnskab. Udsættelsesordningen er ikke længere rele-